

Vingpennan

Hösten 2024

Nr 2 2024

Tingsryd fågelklubb

Vingpennan nr 2 2024

Hösten börjar redan vid midsommar i vår fågelvärld. Då anländer de första vadarna från norr. Först kommer de gamla fåglarna och längre fram de unga. Hur hittar dom? Hur som helst så är hösten rik på fåglar. Säkert dubbelt så individrik som under våren. Så det är bara att dra på sig kängorna, hänga på sig kikaren och följa med på fågelklubbens utflykter.

Vår hemsidaadress är: www.tingsrydsfagelklubb.se

Redaktionen: Jan Borgehed, Urshult, tel. 073-021 43 34

**Medlemsavgiften för 2023 är 150 kr, betalas in på
bg 5331–1973**

Myrspov.

Tingsryds fågelklubbs styrelse:

Ordförande	Peter Strömberg	070-273 30 25
Sekreterare	Lars Svensson	070-671 13 49
Kassör	Anders Borgehed	076-547 00 43
Medlemsansvarig	Carina Widenstedt	073-358 75 74
Ledamot	Johnny Carlsson	070-581 59 03
Ledamot	Göran Eriksson	076-173 38 08
Ledamot	Jan Borgehed	073-021 43 34
Ledamot	Krister Carlsson	070-673 35 98
Webmaster	Roland Ylvén	070-250 41 47

Höstprogrammet 2024

Ölandsutflykt – med spaning efter vadare

Lördagen den 17.8

Det erbjuds en gemensam utflykt till Öland under bästa vadarsträcket. Det brukar bli stopp vid Bejershamn, Västerstadsviken, Ottenby och Seby.

Från norr kommer nu en mängd vadare, tex kärrensäppor, kustpipare, spovsnäppor, småsnäppor, mosnäppor, grönbenor, gluttsnäppor m.m. Och så brukar alltid något riktigt sällsynt dyka upp. Vi anpassar utflykten efter fågeltillgången på de olika platserna.

Slutet av augusti är även fin när det gäller en hel del andra fåglar. Så häng med. Bästa ledarna lär ut hur vi kan skilja arterna åt.

Anmälan: Ring Krister eller Johnny senast den 14.8

Ledare: Johnny Carlsson 070-581 59 03 och Krister Carlsson

Spovsnäppa. Foto: Roland Ylvén.

VARDAGSUTFLYKTER, Torsdagar

Utflykterna under ett antal vardagar på dagtid fortsätter också i höst. Är du ledig dagtid finns här möjligheten att följa med på fågelturer i vår kommun. Hösten är nog den bästa tiden med flest fåglar att studera. Sydsträcket är ju igång sedan länge (från midsommar!) och de olika arterna avlöser varandra på sin färd söderut. En del ska förskräckligt långt andra stannar upp i sydligaste Sverige. Här nedan presenteras i korthet de olika utflyktsmålen mm.

Torsdagen den 29.8 LIDHEMSSJÖN

Under våren har vi sällan goda vadarlokaler i vår kommun. På hösten är dock chanserna större att kunna studera den rätt stora gruppen som ingår i vadarfamiljen. Har inte sommaren varit allt för regnig brukar lerbankar bildas i den grunda sjön och till dem lockas vadarna att landa och rasta. Ett fint tillfälle att bättra på kommunartlistan vad det gäller vadarfåglar således.

Lidhemssjön är en grund sjö, strax NV om Väckelsång omgiven av vida åkerfält. Vi brukar besöka den södra ändan av sjön som ligger i Tingsryds kommun, men området norr om sjön är också fin.

Samling: Tingsryds kyrka, kl 8.00. Åter ca12.00

Ledare: Jan Borgehed, tel. 073-021 43 34

St. strandpipare. Foto: Roland Ylvén.

Torsd. 19.9 Sjön Viren med dess naturreservat Näset

Sjön Viren ligger ett par km öster om Linneryd, strax norr om Korrö. Det är först på senare år vi fågelskådare har besökt sjön och då främst av Johan Willner. För ett par år sedan bildades ett naturreservat, **Näsen**, av Länsstyrelsen på den Västra sidan av sjön. Lst beskriver reservatet som "en kvarleva från det äldre bondesamhället då djur från flera byar släpptes på sommarbete i ett otillgängligt område där kreaturen enkelt kunde övervakas och där mat och vatten fanns på plats för djuren att föda sig själva. Vandra genom området och upptäck kulturspår i form av gamla timmerbyggnader och rösen som lagts samman där några små slåtterängar och åkrar beretts plats i den steniga skogen."

Johan Willner beskriver sjön Virens fågelvärld enligt följande:

"Väldigt typisk småländsk skogssjö, bl.a. häckar storlom, fisktärna, fiskgjuse, skogssnäppa, drillsnäppa, sångsvan och storskrake m.m. i sjön. Havsörn och brun kärrhök ses regelbundet men häckar troligen inte i sjön. Under våren kan man höra trummande mindre hackspett i strandskogen, liksom tutande rördrom från Hammaren och spelande orre från kringliggande barrskog. Dvärgmå, silvertärna, simänder, marina änder och doppingar är regelbundna under vår och höst. Skräntärna har setts vid några tillfällen sommartid och ägretthäger verkar ha blivit en allt vanligare syn på sistone.

Samling: Tingsryds kyrka kl. 8.00

Linneryds kyrka kl. 8.20

Kontaktperson: Johnny och Krister Carlsson, tfn 070-581 59 03

Storlom. Foto: Roland Ylvén.

Torsd. 17.10 Toftåsa myr med omgivningar

I södra delen av Åsnens nationalpark ligger Toftåsa myr. Det är i det närmaste ett norrländskt landskap vi möter med tallskog, myrmark och näringsfattig sjö.

Vi tar basläger vid Svartsjöns rastplats. Därifrån finns två alternativ. De som är raska och har pigga ben kan gå hela vandringsleden runt myren, medan andra kan gå den nya stigen ut till utsiktspunkten med bra sikt över Aspöfjorden. Vi möts sedan vid en sprakande eld vid Svartsjön.

Samling: Tingsryds kyrka kl. 8.00

Urshults kyrka kl. 8.15 och

Korset vid Norraryd 8.30

Kontaktperson: Göran Eriksson, tfn 076-173 38 08

Pärluggla. Foto: Roland Ylvén.

Torsd. 7.11 Siggaboda naturskog

Här tassar lodjuren omkring, pärlugglans hoanden vibrerar och den tretåiga hackspetten besöker området då och då. Tidigare stod granskogen högre, men efter Gudrunstormen har området förändrats, men fortfarande är det spännande att vandra inom området.

Samling: Urshults kyrka kl. 8.00

Norraryds camping, kl 8.20

Kontaktperson: Jan Borgehed, tfn 073-021 43 34

Artrally 2–3 november

Då är det dags att räkna hur många arter som befinner sig i kommunen denna helg. Ska det vara möjligt att nå upp till de senaste årens fantastiska siffror: 97 (2023) och 99 (2022)? Ensamma eller i grupper genomkorsar vi alla slags biotoper och även om naturen verkar rätt fågeltom så här i november så lyckas vi finna många arter. Det är en "tävling" mellan ett 20-tal smålandsklubbar. Vi i inlandet har aldrig en chans mot kustkommunerna, men tävlingen spelar mindre roll. Vi tävlar mot oss själva.

Vill du delta och hjälpa till. **Anders Borgehed** organiserar det hela. Hör av dig till honom.

De som inte har ett eget mål för dagen är välkomna till Urshults kyrka kl. 8.00 på lördagsmorgonen. Där delar vi upp oss på lämpliga fågellokal.

Anmälan: Till Anders 076-669 73 88

Årsmötet söndagen den 16.2 2025, kl 18.00

Vi håller **årsmöte** med **bildvisning** som brukligt är i **Urshultsparken**. Här får ni tillfälle att välja styrelserepresentanter, ha tips och idéer om kommande verksamhet och att träffa vänner i klubben. Ni kan också lämna förslag skriftligt senast 14 dagar före årsmötet.

Kontaktpersoner: Peter Strömberg, tfn 070-273 30 25 och Lars Svensson, tfn 070-671 13 49

Välkomna!

Fisktärna. Foto: Roland Ylvén.

Hornborgarsjön – en av Sveriges finaste fågelsjöar

Bildvisning: 17 november kl. 16.00 i Urshultsparken

Kent-Ove Hvass

Hornborgarsjön har varit berömd för oss ornitologer i mer än 100 år. Här i sänkan väster om Billingen har en kamp pågått mellan naturvänner och jordbrukare om sjön. I olika perioder har respektive sida haft framgång. Numera är det naturvännerna som vunnit slaget och sjön har återfått något av sin forna glans med ett mycket rikt fågelliv. För allmänheten är sjön numera känt för de många tranorna som rastar här på sin väg till och från sina häckplatser i norr.

Ikväll får vi besök av Skövdebon Kent-Ove Hvass. En mästeskådare och gammal kompis till Peter Strömberg.

Han skriver: "Mitt naturintresse startade tidigt. Jag var ute i skog och mark med mina föräldrar. I min ungdom var jag aktiv i flera friluftsföreningar och blev medlem i Skövde fågelklubb när jag var 12 år. I slutet av 60-talet började jag fotografera men annars tillbringade vi fågelskådningen med olika undersökningar i Hornborgarsjön och Östen. Jag har haft 15 olika utställningar av mina fotografier. Jag var ordförande i Skövdefågelklubb i 27 år, styrelsemedlem och redaktör för den Västergötlands Ornitologiska Förening samt medlem av Birdlife Sverige styrelse i fem år och är med i BL Intresse kommitté. Jag är vidare aktiv i Naturskyddsföreningen och Studieförbundet. Jag fotograferar numera Natur, fjärilar och fåglar.

I eftermiddag kan ni se mina bilder och höra om **Hornborgarsjön förr och nu.** Ett föredrag om Hornborgarsjöns utveckling från ett träsk till en av Europas finaste fågelsjöar. Vad låg bakom de sänkningar och stridigheter som pågått vid sjön. Hur ser fågelfaunan ut idag och mycket mera.

Vi i Tingsryds fågelklubb hoppas på att ni medlemmar ställer upp mangrant och kommer till parken i Urshult denna novemberaftnare!!

Ungfåglar av kärrhökar – Text och bilder Av Krister Carlsson

Kärrhökar är ofta svårbestämda. Särskilt gäller det ungfåglarna av blå kärrhök, ängshök och stäpphök. Det finns dock vissa kännetecken som går att lära in. Här följer ett försök att tydliggöra dessa. Det finns möjlighet att observera samtliga tre under hösten då de kan ses sträcka igenom kommunen.

Det är ungfåglar jag tar upp här, då de är svårast att bestämma. Jag tar upp de detaljer man bör försöka observera

Förekomst i kommunen:

Blå kärrhök är den vi ser oftast, ses varje höst i varierande antal.

Ängshök 5 fynd i kommunen, bara en ungfågeln.

Stäpphök 3 fynd i kommunen, samtliga ungfåglar.

Strax norr om kommunen vid Djurle myr, norr om Lidhemssjön görs fler observationer än i vår kommun.

Blå kärrhök

Blå kärrhök: Denna är kraftigare och större än de andra, handen är bredare med 5 fingrar, bröstet är grovt streckat. Har ibland en svag vitaktig halsring.

Ängshök

Ängshök: En slank fågel med spetsig vinge 4 fingrar, undersida rödbrun med ostreckat bröst, vingen har mörka spetsar på pennorna, huvudteckning: ungefär lika mycket vitt både över och under ögat, kan ha en ljus krage, lite mörkare halssidor. Flyger oftast med v-ställda vingar, rör sig oftast vid jakt mer vingligt och hit och dit, till skillnad mot stäpphök som oftast jagar mer aktivt flygande i mer raka vändor utmed åkerkanter, fram och tillbaka, skillnaderna kan bero på att ängshöken jagar mer insekter medan stäpphöken verkar mer jaga fåglar.

Stäpphök

Stäpphök: Slank fågel med spetsig vinge 4 fingrar, undersida rödbrun med ostreckat bröst, vingen har ljusa spetsar på pennorna, huvudteckning: klart mer vitt under ögat än över, har tydlig ljus krage, med en mörkare teckning på halssidorna "halsboa".

Alla har vit övergump. Kolla fågelboken för mer detaljer.

Det man skall kolla noga om man ser någon av de slanka hökarna är ansiktsteckningarna! Försök alltid att ta någon bild om det är möjligt.

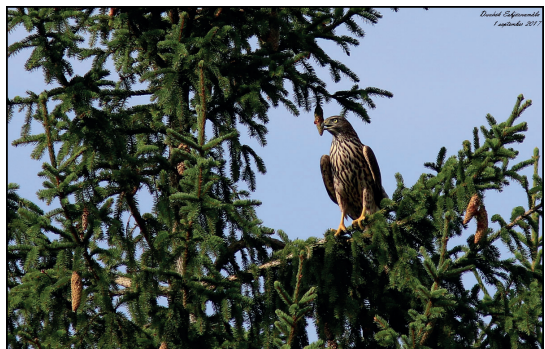
Duvhök – Av Roland Ylvén

Visst är det så att jag börjar bli lite till åren kommen men allt kan väl inte förklaras med svikande syn och hörsel. Det finns fågelarter som blir färre och färre och en sådan är duvhöken. Under förra året såg jag inte någon enda duvhök i Tingsryds kommun. Och hittills i år 2024 har det inte heller blivit någon observation av duvhök. De har blivit allt mer ovanliga under senare år.

Sedan jag började skåda i Tingsryds kommuns norra delar för femtio år sedan har jag hittat flera boplatser för duvhök. Ett par fanns i norra kanten av Saxagårdsmynen och ett annat i närheten av Ilareudden. Ett tredje duvhökspår häckade vid Orraryd strax utanför kommungränsen. När dessa platser blev tomma vet jag inte. En fjärde lokal fanns söder om Änga öster om Väckelsång. Där hörde jag ropande duvhökar på våren men jag lyckades aldrig hitta boet. Inte förrän 2014. Då var det en ickeskådare som tipsade om ett fiskgjusebo där man averkade skogen intill. Det verkade lite konstigt och när jag kom dit kunde jag konstatera att det var ett duvhökspår och inte något annat. Avverkningen var nästan avslutad men några träd stod kvar. Boträdet fanns fortfarande kvar men det averkades också lite senare. Duvhöksungarna hade lämnat boet. De satt nu och tiggde mat av sina föräldrar i närheten. Det var i juni månad och jag tycker det är oförsvarligt att slutavverka skog vid den tiden på året. Av det gamla duvhöksreviret blev det ett kalhygge. Och jag har inte sett några duvhökar där senare.

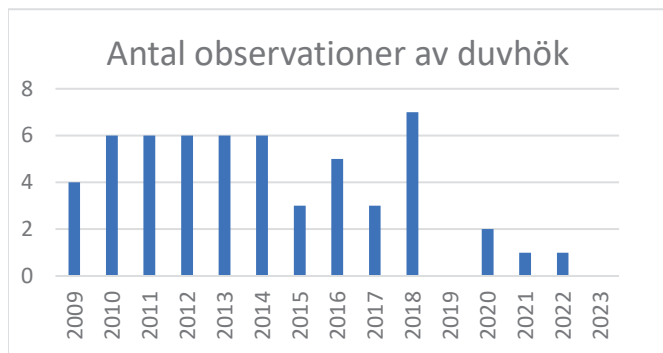

Duvhök. Foto: Roland Ylvén.

Duvhök. Foto: Roland Ylvén.

Vi flyttade till kommunen 2008 och diagrammet visar mina observationer av duvhök från året därpå fram till 2023. Den har hela tiden förekommit sparsamt men efter 2018 har jag nästan saknat den helt. Den enda häckningen är den 2014.

På 90-talet hade Lidhems säteri tillstånd att fånga duvhökar som sedan släpptes några mil iväg. Sammanlagt tio duvhökar blev ringmärkta på Lidhem. En av dessa var lite extra intressant.

Den ringmärktes i Finland och fångades på hösten vid Lidhem. På den tiden jobbade jag i Konga så höken fick följa med dit och visas upp för skolbarnen vilket var populärt. Därefter släpptes den men ett par månader senare hade fågeln hittats död i malmötrakten. Vilket öde!

Våra häckande duvhökar, de få som kanske finns, stannar i reviret eller dess närhet hela året. De unga däremot ger sig av för att klara sig på egen hand. Duvhökar från mer nordliga trakter kan då ge sig av på längre resor men de kan ändå inte betraktas vara flyttfåglar. Många hamnar i södra Sverige och ofta i mer öppna marker där bytestillgången är bättre. När vi eventuellt får se en duvhök är det troligt att det är en övervintrande ungfågel. Duvhöken är en intressant fågel och saknaden känns tung. En spännande bok att läsa är "Duvhöken och dess plats i naturen" av Vidar Marcström, Robert Kenward och Mars Karlbon.

JUNINATT – Av Jan Borgehed

Det är sista veckan i juni. Veckan har varit varm, som högst nästan 30 grader. Mot kvällen svalnar det något, men en tropisk natt kanske står för dörren. Anders hämtar upp mig och Mikael vid halv elvatiden på kvällen. Hög tid för en nattutflykt i juninatten.

Jag minns de ljusa nätterna när jag i min ungdom flängde runt på mopeden för att upptäcka och lyssna efter nattens fåglar i sydöstra Värmland. Det var kornknarren, den småfläckiga sumphönan, vattenrallen, gräshoppsångaren, flodsångaren, sävsångaren, rörsångaren, kärrsångaren, nattskärnan och ugglorna som då fanns med på önskelistan. Under de ljusa vårnätterna infriades efterhand önskingarna och jag kunde pricka av dem på listan. När jag sedan flyttade ner till södra Småland upptäckte jag att försommarnätterna här nere ofta var både tystare och mörkare. Men minnet av doftande juninätter och alla fågelljuden satt djupt i mig. Många försök gjorde jag innan jag insåg att det behövdes både lokalkännedom och tur för att höra åtminstone några av arterna även här.

Ikväll gör vi en tur runt Lidhemssjön. Stannar först vid Södra kurvan nära Lidhems säteri. Himlen mot väster är rosaröd och doften av åkermark är stark. De sista trastarna sjunger fortfarande. Vi hade hoppats på vaktel och sävsångare, men något sådant gick inte att höra. Precis när vi fortsatte hördes dock tiggarlätet av kattuggleungar. "Psst, psst" lät det

Flodsångare. Foto: Roland Ylvén.

upp i de stora ekarnas lövverk och vi kunde pricka av den första på kvällens önskelista.

Vi fortsatte, tog före detta järnvägsbanken mot norr på sjöns östra sida. Stannade vid den så kallade bussdungen för avlyssning av de vida fälten åt alla väderstreck. Luftrummet var dock tyst på alla ljudfrekvenser så vi fick fortsätta norrut. Halvvägs mot Skye hör vi kvällens första hornuggleungar. "Pie, pie" låter de tiggande uggleungarna från skogen intill. Verkar vara gott om hornugglor i år! Camilla rapporterade en kull från Ryd igår kväll och tidigare i våras hoade en hornuggla vid Bäckaskog. Någon km längre fram gör vi ett lyssnarstopp vid Skye Eriksgård. Jodå, här hörs ytterligare en kattugglekull i lövträden intill. Ytterligare en bit framåt, vid Högnalöv gör vi ytterligare ett stopp. Inte ett ljud. Nästa stopp blir vid Barnsjön. Ett våtmarksområde som kan ge både det ena och andra. Ikväll blir det bara ytterligare fem skådare som stannar till och det blir en trevlig pratstund. Två av dem hade varit och lyst vid kvarnen för nattfjärilar. Några fåglar hör vi inte här, men både kärrsångare och vaktel har hörts tidigare ikväll norr om Djurle träsk. Vi fortsätter dit.

När vi kliver ur bilen hör Anders snart en kärrsångare långt ner över fälten. Det gör dock inte vi två pensionärer och vi får gå en lång bit längs vägen mot sångaren innan vi kan höra den variationsrika sången. Man för en orättvis kamp mot ungdomen i flera bemärkelser!

Det näst sista stoppet blir vid Jäts gamla kyrka och Age å. Här hör vi en hornugglekull och ser en kattuggla som kommer och sätter sig på en elstolpe intill oss. Vilken ugglekväll! Någon flodsångare hörde vi dock inte!

På väg hem till Urshult stannar vi vid ett hygge där nattskärnan tidigare är hörts. Anders hör den spinnande låten på långt håll.

Här kommer några bilder av Kent-Ove Hvass. Bilder från Hornborgasjön. Ett föredrag du inte vill missa söndagen den 17.11 kl. 16.00 i Urshult. Se sid 8.

Att ta tillfället i akt.

Jag har under många år haft förmånen, möjligheten, att skåda fågel på väg till och från mitt arbete i Växjö. Man skulle kunna kalla det ekoskådning, men ändå inte. Åsnen och Lidhemssjön är det till allra största delen som varit platser att stanna till på. Kortare eller längre. På vårmorgnar vid någon av broarna på Sirkön, eller vid Hökaviken. Med frukostkaffet i handen och ögat mot tubkikaren är det alltid spännande att spana ut över Åsnens stora vatten. Långt ut se strandskator som raster på stenarna i Jätfjorden, en flock rastande ejdrar på väg mot häckning i Östersjön, fisktärnor som fladdrar över vattnet i hopp om ett byte. En flock vigg som ligger och simmar vid Sundslätt eller vårens första rörsångare vid Ingelsund. Där har jag förresten vid några tillfällen sett ett par brun kärrhök som flugit över vassarna. Om det sedan blivit någon häckning vet jag inte. Fiskgjusen eller havsörnen kommer ibland förbi och det är alltid lite extra fint.

Vissa dagar har jag kunnat lägga min lunch när jag varit på väg i tjänsten och då har det blivit vid Lidhemssjön. Parkerar i södra kurvan och tar tuben och ryggsäcken för att gå ner till båtplatsen och inta lunchfika. Tidig vår med sånglärka, tofsvipa, trana och alla gäss som rastar vid sjön. Många år är även varfågel kvar när våren är på gång. fiskgjuse, tornfalk och brun kärrhök ses ibland. Jag har ofta tänkt tanken att det är livskvalitet att kunna fånga tillfället så här och inte alltid göra en utflykt eller en runda med syfte att skåda, utan att passa på. Ibland stannar jag vid gamla restaurangparkeringen i anslutningen till cykelvägen och går ut över bussfältet och mot ån och kvarnen. Här ser man ju ofta mycket gäss, flockar med tranor, vid ån, försärla om man har tur och på hösten kan fjällvråken ryttla över fältet i jakt på en sork för att samla energi för vidare flytt söderut. Vid kvarnen kan grå flugsnappare dyka upp och ute vid strandkanten ner mot ekdungen har jag en gång sett två storspovar rasta.

27 september i fjor piper det i Band när jag är på jobbet. Man ser en rödhalsad gås på bussfältet vid Lidhemssjön. Oj! Just rödhalsad gås har varit den fågel jag länge, länge velat se men inte lyckats med. Detta är ju ett tillfälle man inte får missa. Jag brukar inte kunna, eller vilja göra sådana här "drag". Men jag kan nu flexa och det är på väg hem från jobbet, så sagt och gjort. Jag kör söder ut och har lite högre puls än vanligt. Går raskt ut på cykelvägen och möter på flera skådare, Linus, Mikael och Carina, som också är på väg ut längs grusvägen mot Kullarna. Där ute bland en massa andra gäss går den rödhalsade. Lite svår att se emellanåt då den är i högt gräs. Men ändå en mycket fin obs, och så när på hemmaplan. Det är alltid kul att se en fågelart som inte funnits med på listan, och detta var extra kul när jag så länge försökt se den. Nu i hemmatrakterna och tillsammans med Linus, som jag introducerade i fågelskådning för många år sedan. Vi ser att det är en del skådare som står från andra hållet och tittar. Johnny ringer och stämmer av om vi ser den. Gåsen stannar en tid vid Lidhemsområdet för att rätt som det är vara borta. Så är det med fågelskådning. Ibland har man tur och ibland missar man en art.

Detta var några tillfällen jag tagit tillfället i akt och skådat på ett enkelt och bra sätt.

Nu när jag blivit pensionär, tänker jag att det är lite synd att inte kunna göra de här små stoppen framöver. Men, det kommer ju istället bli möjligt att vara ännu mer spontan och aktiv i fågelmarkerna, när jag bestämmer över min tid helt och hållet.

Peter Strömberg

Rödhalsad gås. Foto: Roland Ylvén.

Jag en fågelskådare – Leif Blomgren

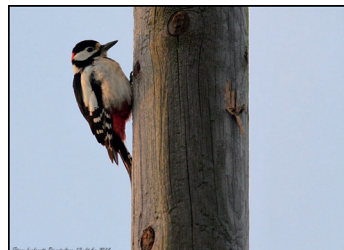
Det blev en sida över. Vad skriva om. Jag gick till en av bokhyllorna och letade efter någon gammal Vingpenna. Fann **Vingpennan nr 1 1991**. Bläddrade igenom och fann en liten artikel av Leif Blomgren, "Jag fågelskådare" Den var lite lång för en sida så jag väljer här ut slutklämmen. Så här stod det skrivit i dåtidens medlemstidning:

"

Själv halkade jag in på fågelskådandet från jaktens område. Jag blev helt enkelt nyfiken och fascinerad av alla fåglar jag inte visste namnet på. Det hela växte ut till en slags galenskap i sig och ungdomsårens kamrater ansåg mig säkert sinnessvag när jag körde förbi stamfiket och oftast också dansbanan för att tillbringa natten vid en träsksjö.

Idag är fågelskådandet snarast en del av ett större naturintresse. Jakt, fiske, botanik och miljöarbete utgör andra delar av detta intresse.

På något sätt känner jag nu när jag tänkte sluta som om jag tassat runt det verkligt väsentliga inom fågelskådandet. Naturligtvis är det seendets glädje och känslan av att själv vara en del av helheten av själva livet. När jag ser den lilla kungsfågeln, vår minsta fågelart, och hör dess locklåte vet jag att jag har min hörsel någorlunda oskadad, att åldersförändringarna i örat ännu inte drabbat mig. Jag vet att hälften av kungsfåglarna flyttar för att riskerna är ungefär lika stora med att övervintra som att flytta. Jag ser för ett ögonblick, en bråkdel av det stora ekologiska samspelet, artens överlevnad betyder allt, individens betydelse är liten. Medvetandet om detta är bra att ha i bakhuvudet även i det vardagliga livet. Då ungår man att drabbas av storhetsvaninne. Tänk om de som fattar de viktiga besluten hade bara lite av den kunskapen. Alla borde vara fågelskådare."

Brunand med ungar. Foto: Roland Ylvén.

www.tingsrydsfagelklubb.se

Medlemsavgift 2024

Årets medlemsavgift betalas in på

föreningens bg 5331 – 1973

Avgiften är 150 kr